

Reikningar fjallskiladeildar skulu gerðir samtímis reikningum sveitarsjóða og 77 fylgja þeim til sýslunefndar.

11. júlí

32. gr.

Þyki einhverjum sér gerð of mikil fjallskil, hefur hann rétt til að kæra það fyrir hreppsnefnd, er leggur úrskurð á kæru hans. Úrskurði hreppsnefndar má skjóta til sýslunefndar. Enginn getur með því að kæra skotið sér undan að inna þau fjallskil af hendi, er honum voru gerð.

VII. KAFLI

Eftirleitir og öræfaleitir.

33. gr.

Þá er fjallskilum er að fullu lokið, má hreppsnefnd leyfa eftirleit á afrétti, annað hvort fyrir umsamda borgun eða á kostnað leitarmanna sjálfra.

Fjárleitir á öræfum, sem ekki geta talizt til nokkurra afrétta, skulu gerðar eftir sömu reglum sem eftirleitir, en heimilt er, að þær fari fram samtímis fjallskilum.

34. gr.

Fundarlaun fyrir fé, sem finnst í öræfaleit, skal vera $\frac{2}{5}$ hlutar verðs fjárins, samkvæmt mati finnandans, en $\frac{1}{3}$ hluti verðs fyrir það fé, sem finnst í eftirleit á afrétt. Vilji fjallskilastjóri ekki leysa féð út samkvæmt þessu mati, er finnandinn skyldur til að kaupa féð tilsvarendi verði.

Nú hafa aðeins farið fram tvenn almenn fjallskil á einhverju leitarsvæði og er þá ekki skylt að greiða fundarlaun fyrir það fé, sem finnst í 3. leit, þótt eftirleit sé kölluð.

Fyrir óheimt fé, sem finnst í heimalöndum eða við smölun fjár, þó í afrétt sé, eftir að fjallskilum er lokið, er ekki skylt að greiða fundarlaun.

Fé, sem finnst í öræfaleit, er skylt að farga sama haust.

35. gr.

Hver maður skal auðkenna fé sitt með glöggu marki á eyrum og brennimarki á hægri horni, eða öðru ótvíræðu einkenni, ef eigandaskipti hafa farið fram á kind, eða eyrnamark skemmt.

Um markréttindi fer sem í lögum er ákveðið.

Hver fjáreigandi er skyldur að auðkenna fé sitt á vinstra horni með þessum sveitarbrennimörkum, eða aluminiummerki í eyra, með sömu einkennisstöfum:

Tjörneshreppur	Þ. 2.	Húsavíkurkaupstaður	Þ. 3.
Reykjahreppur	Þ. 4.	Aðaldælahreppur	Þ. 5.
Reykðalahreppur	Þ. 6.	Skútustaðahreppur	Þ. 7.
Bárðdælahreppur	Þ. 8.	Ljósavatnshreppur	Þ. 9.
Hálshreppur	Þ. 10.	Flateyjarhreppur	Þ. 11.
Grýtubakkahreppur	Þ. 12.	Svalbarðsstrandahreppur	Þ. 13.

36. gr.

Öll fjármörk sýslunnar skal rita í eina skrá, er sýslunefnd semur, og skal prenta hana svo oft, sem sýslunefnd álitur þurfa, og útbýta meðal búenda í fjallskilafélaginu.

Hver búandi er skyldur að geyma markaskrána meðal þeirra heimilisskjala, er fylgja býli hans, og skila næsta ábúenda, þá er hann flytur af jörðinni.

- 77 Vilji menn taka upp eða nota mörk, sem eigi standa í markaskránni, skulu þeir
 11. júlí fá til þess leyfi Markaðóms Þingeyjar- og Eyjafjarðarsýslu og auk þess birta það í Lögbirtingablaðinu og senda lýsingu þess til hreppsnefnda í næstu sveitum.

VIII. KAFLI

Óskilafé.

37. gr.

Nú kemur fyrir við vorsmölun ómarkað lamb, sem engin móðir finnst að, og skal þá tilkynna það fjallskilastjóra, sem ákveður hvernig lambið skuli auðkennt, svo ekki verði um villst. Verður lamb þetta eign fjallskilasjóðs, ef réttur eigandi kemur ekki fram síðar.

Á haustréttum annast réttarstjóri, að öll vafalömb, sem koma fyrir í réttum, séu dregin í sérstakan dilk, þar sem eigi er annað fé, og mönnum gefinn kostur á að láta lambsmæður helga sér lömbin. Þeir ómerkingar, sem ekki spyrjast upp, teljast óskilafé. Óskilafé, sem ekki finnast eigendur að, skal hreppstjóri láta tafarlaust slátra, eftir hverjar réttir, en skrásetja skal mark og önnur einkenni kinda, samkvæmt lýsingu markskoðunarmanna, er réttarstjóri skipar. Halda skal verði hverrar kindar aðskildu á sérreikningi.

Því óskilafé, sem einhver einkenni hefur, skal hreppsnefnd lýsa í opinberu blaði. Hafi enginn sannað eignarrétt sinn á fénu innan sex mánaða frá birtingu auglýsingarinnar fellur verð þess í fjallskilasjóð að frádregnum kostnaði.

IX. KAFLI

Fjárrekstrar.

38. gr.

Þegar sauðfé er rekið um hérað, skal þess gætt, að rekstri hverjum fylgi nægilega margir og duglegir rekstrarmenn, svo að sem minnstur bagi verði að fyrir þá, er lönd þau eiga, sem um er rekið eða í er áð. Eigi má leggja upp með slíka rekstra að morgni fyrr en markljóst er orðið, og eigi halda áfram að kvöldi eftir að fer að skyggja, nema brýna nauðsyn beri til.

Allt fé í sláturfjárrekstrum skal vera merkt ákveðnum rekstrarmerkjum, sem séu svo glögg, að þau sjáist tilsýndar í hjörtu, og svo traust, að þau máist ekki af, þó að votviðri gangi. Rekstrarmönnum ber að gæta þess vandlega, að annað fé lendi eigi saman við reksturinn, en verði það, skulu þeir, þegar þeir verða þess varir, draga það fé úr rekstrinum og annast um að það komist í áttthaga sína, eigendum kostnaðarlaust.

Skaða, sem hlýzt af því að út af þessu er brugðið, ber eiganda eða umsjónarmanni rekstursins að greiða eiganda fjárins, en sannist það, að skaðinn stafi af skeytingarleysi rekstrarmanns, skal hann auk þess sæta sektum.

Skylt er sláturhúsum að láta fara fram markskoðun á öllu fé, sem þar er leitt til slátrunar.

39. gr.

Sýslunefndin sker úr öllum ágreiningi milli hreppsnefnda út af fjallskilamálum.

Enn fremur geta einstakir menn komið sér saman um að leggja slík ágreiningsmál undir úrskurð sýslunefndar.

40. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 100—1000 kr. eftir málavöxtum, er renni í fjallskilasjóð þess hrepps, þar sem brotið er framið, eða í sýslusjóð.

41. gr.

77

Máls, sem risa út af brotum á reglugerð þessari, skal fara með að hætti opin- 11. júlí
berra mála.

42 gr.

Með reglugerð þessari er numin úr gildi fjallskilareglugerð fyrir Suður-Þing-
eyjarsýslu og Húsavíkurbæ nr. 231 24. des. 1952.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu hefur samið og samþykkt,
staðfestist hér með samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna, nr. 12 1927, til að öðlast
gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 11. júlí 1959.

Friðjón Skarphéðinsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

A R Ð S K R Á

78

fyrir veiðifélag Kjósarhrepps.

11. júlí

Vatnasvæðið allt er 101.75 einingar, er skiptist þannig milli einstakra jarða.

1. Samveiði frá flæðarmáli upp að Laxfossi, svo og í fossinum sjálfum 44 einingar.

Af þessu svæði ber:

Laxárnes $\frac{1}{2}$ hl.

Valdastöðum $\frac{1}{4}$ hl. (Valdastaðir 1 og 2).

Neðri Háls $\frac{1}{4}$ hl.

2. Pollveiðin frá Laxfossi að ármótum Laxár og Bugðu 9 einingar.

Af Pollveiðinni ber:

Laxárnesi $\frac{1}{2}$ hl.

Valdastöðum $\frac{1}{2}$ hluti (Valdastaðir 1 og 2).

3. Laxá ofan ármóta Laxár og Bugðu í Þórufoss 24 einingar.

Á þessu svæði ber jörðunum að sunnanverðu $\frac{1}{2}$ hlutur, en jörðunum að norð-
anverðu $\frac{1}{2}$ hlutur, og skiptast hlutirnir milli jarðanna þannig:

Að norðanverðu við ána:

Valdastaðir 1 og 2 ..... 10 einingar.

Sogn 1 og 2 ..... 10 —

Reynivellir ..... 30 —

Vindás ..... 25 —

Hækingsdalur ..... 25 —

Að sunnanverðu við ána:

Káranes og Káraneskot ..... 16 —

Meðalfell ..... 12 —

Hurðarbak ..... 12 —

Þorláksstaðir ..... 12 —

Eyjar 1 og 2 ..... 6 —

Möðruvellir 1 og 2 ..... 14 —

Írafell ..... 18 —

Fremri-Háls ..... 10 —

- 78** 4. Bugða 9 einingar, er skiptist þannig:
 11. júlí Meðalfelli bera ..... $\frac{2}{3}$ hlutar.
 Káranesi og Káraneskoti bera .. $\frac{1}{6}$ —
 Laxárnesi bera ..... $\frac{1}{6}$ —
5. Meðalfellsvatn 14 einingar, er skiptist þannig:
 Meðalfell ..... úr $\frac{1}{2}$ hluta, $\frac{1}{5} + \frac{3}{6}$ úr $\frac{1}{2}$
 Grjóteyri ..... — $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{5} + \frac{1}{6}$ — $\frac{1}{2}$
 Flekkudalur ..... — $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{5} + \frac{1}{6}$ — $\frac{1}{2}$
 Eyjar 1 og 2 .... — $\frac{1}{2}$ — $\frac{2}{5} + \frac{1}{6}$ — $\frac{1}{2}$
6. Sandsá 1 eining, er skiptist þannig:
 Sandur ..... $\frac{1}{2}$ hl.
 Eyjar 1 og 2 ..... $\frac{1}{2}$ —
7. Flekkudalsá 0.75 einingar, er skiptist milli Grjóteyrar og Flekkudals samkvæmt samkomulagi jarðeigenda.

Arðskrá þessi, sem gerð er samkvæmt lögum nr. 55 5. júní 1957, um lax- og silungsveiði, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 11. júlí 1959.

Friðjón Skarphéðinsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

79
 16. júlí

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 224 26. okt. 1950, um síldveiðideild hlutatryggingasjóðs bátaútvegsins.

1. gr.

1. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Ákvæði reglugerðar þessarar taka til þeirra skipa bátaflotans, sem stunda síldveiðar með herpinót, hringnót og reknet.

2. gr.

3. grein orðist svo:

Veiðisvæði sumarsíldveiða skal vera eitt fyrir allt landið fyrir þau skip, sem veiða með herpinót eða hringnót. Veiðisvæði og bótatímabil fyrir síldveiðiskip, sem veiðar stunda með reknetjum, skulu vera sem hér segir:

1. svæði: Dyrhólaey að Horni
 15. maí til 30. september
 1. október til 22. desember
2. svæði: Norðurland (austan Horns)
 15. júlí til 30. september

3. gr.

4. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Veiðiskipum á sumarsíldveiðum með herpinót eða hringnót skal skipta í flokka, sem hér segir:

1. fl. Herpinótaskip.
2. fl. Hringnótaskip.

79

16. júlí

4. gr.

Með reglugerð þessari fellur úr gildi reglugerð nr. 43 23. marz 1959, um breyting á reglugerð nr. 224 26. okt. 1950, um sildveiðideild hluttryggingasjóðs bátaútsvegsins.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 48 25. maí 1949, um hluttryggingasjóð bátaútsvegsins, sbr. lög nr. 38 24. maí 1958, um breyting á þeim lögum, og öðlast gildi þegar í stað.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 16. júlí 1959.

Emil Jónsson.

Dorv. K. Dorsteinsson.

REGLUGERÐ

80

22. júlí

um breytingu á reglugerð um iðnfræðslu, nr. 130 12. júní 1952.

1. gr.

Orðið „skósmíði“, í b-lið 3. gr. reglugerðarinnar, falli burt. Aftan við c-lið 3. gr. reglugerðarinnar komi orðið: skósmíði.

2. gr.

12. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Sumarleyfi iðnnema skal vera 18 virkir dagar með kaupi.

3. gr.

Aftan við 15. gr. reglugerðarinnar komi ný málsgrein, svo hljóðandi:

Óheimilt er að láta ungling hefja iðnnám, nema hann hafi lokið miðskólaprófi. Iðnfræðsluráð getur þó, þegar sérstaklega stendur á, veitt undanþágu frá þessu ákvæði, hafi unglingurinn lokið skyldunámi og sýni við inntökupróf í iðnskóla, að hann hafi nægilega undirstöðuþekkingu í íslenzku og reikningi til þess að fylgjast með kennslu í 1. bekk skólans.

4. gr.

31. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Lágmarkskröfur til burtfararprófs úr iðnskólum, hvar sem er á landinu, skulu vera sem hér segir:

- I. *Íslenzka*. Nemandi skal geta ritað íslenzku sæmilega, að því er varðar framsetningu, stafsetningu og greinarmerkjasetningu. Hann skal hafa lesið beygingafræði og setninga- og greinarmerkjafræði og kunna nokkur skil á íslenzkum bókmenntum.
- II. *Reikningur*. Nemandi skal kunna: Samlagningu, frádrátt, margföldun og deilingu með heilum tölum, almennum brotum, tugabrotum og nefndum tölum. Enn fremur einföld og samsett hlutföll (þriliðu), prósentu- og rentureikning og allar helztu mælieiningar lengdar, flatar, rúmmáls, þyngdar og tíma, sem eru löggiltar hér á landi. Auk þess skulu nemendur í húsgagnabólstrun, járn-iðnaði, myndagerð, klæða- og feldskurði, leirkerasmíði, málun, múr- og stein-smíði, netagerð, prentiðn, rafmagnsiðn, reiðtygja- og aktygjasmíði, reiða- og

80
22. júlí

seglasaum, sítun, trésmíði, úrsmíði, vagnasmíði og skriftvélavirkjun kunna að leysa uppsettar jöfnur með einum og tveimur óþekktum stærðum, og kunna frumatriði flatar- og rúmmálsreiknings.

- III. *Efna- og eðlisfræði*. Nemandi skal kunna undirstöðuatríðin í eðlis- og efnafræði og enn fremur kunna skil á þeim efnum og áhöldum, sem óhjákvæmileg eru til iðnaðarstarfsins.
- IV. *Bókhald*. Nemandi skal kunna að gera kostnaðaráætlanir um efni og vinnu, halda frumbók, vinnubók, efnisbók, dagbók með tvöföldu dálkakerfi og höfuðbók, enn fremur jafnaðar- og efnahagsreikning.
- V. *Erlent tungumál*. Nemandi skal hafa lesið vandlega sem svarar 100 bls. í 8 blaða broti. Ræður skólanefnd á hverjum stað, hvaða erlent tungumál skuli kennt.

VI. *Teikning*:

1. Almenn fríhendi-teikning: Hver nemandi skal hafa teiknað a. m. k. 15 flatarmyndir og 16 klossamyndir. Auk þess skal hann sýna með prófi, að hann geti teiknað einfalda hluti nokkurn veginn rétt. Allir nemendur skulu taka þátt í fríhendi-teikningu.
2. Flatarteikning. Nemendur skulu kunna að mynda horn, hringa, sporbauga, þríhyrninga og aðra marghyrninga, skipta línunum, bogum og hornum og innrita og umrita hringa. Nemendur í eftirtöldum greinum þurfa ekki að kunna flatarteikningu: Brauðgerð, framreiðslu, hárskurði, hárgreiðslu, kjötvinnslu, kvenhattasaumi, matreiðslu, mjólkurvinnslu og sítun.
3. Rúmteikning. Nemendur skulu kunna að gera fallmyndir á tvo fleti af punktum, línunum, strendingum, strýtum, keilum, keflum og kúlum og sýna skurðarfleti í þeim. Einnig skulu þeir kunna að nota hjálparflöt og finna sanna stærð flatar og rissa fríhendis fallmyndir af hlutum. Nemendur í eftirtöldum greinum þurfa ekki að kunna rúmteikningu: Brauðgerð, kökugerð, bókbandi, framreiðslu, hárskurði, hárgreiðslu, hattasaumi, kjötiðnaði, klæðskurði, kjólasaumi, kvennaklæðskurði, feldskurði, leturgreftri, matreiðslu, mjólkuriðnaði, prentun, rakstri, skósmíði, sítun og veggfóðrun.
4. Iðntekning:
  - a. Öllum nemendum, sem iðntekningu læra, skal kennd teikniskrift, og skal hún notuð við alla teiknikennslu.
  - b. Kökugerðarmenn skulu teikna kökur og kransa, tertur og skraut á þær.
  - c. Báta- og skipasmiðir skulu gera línuteikningu af bát eða skipi, er sýni lag skipsins og stærð, útfærsluteikningu, er sýni hvernig línuteikningin er færð út á flöt og hvernig smíðað er eftir henni, miðbandsteikningu og vinnuteikningu, er sýni langskurð skips, þilfarsflöt og lestarop, og seglateikningu, er sýni lengd og gildleika siglu og reiða.
  - d. Beykjar skulu gera útlits- og vinnuteikningar af helztu hlutum, sem þeim ber að geta smíðað.
  - e. Bókbindarar skulu gera teikningar af skreytingum á spjöld bókar og kjöl.
  - f. Bifreiðasmiðir, bifvélavirkjar, blikksmiðir, eirsmiðir, flugvélavirkjar, ketil- og plötusmiðir, málmsteypumenn, vélvirkjar, járn- og rennismiðir, pípu- og gaslagningarmenn og skriftvélavirkjar, skulu gera fríhendis frumdrátt að minni háttar hlutum, sem til iðnar þeirra teljast. Eftir þeim frumdráttum skulu þeir gera útlits- og vinnuteikningar með öllum nauðsynlegum málum.
  - g. Gull- og silfursmiðir, leirkerasmiðir, leturgrafarar, ljósprentarar, myndagerðarmenn, glerslíparar og speglagerðarmenn, myndskerar, prent-

arar og veggfóðrarar teikni frihendis stafi og skreytingar og hluti hver úr sinni iðn. 80

22. júlí

- h. Hárgreiðslukonur geri teikningar af hárgreiðslu, er hæfi mismunandi andlitsfalli og höfuðlagi.
  - i. Húsasmiðir skulu gera vinnuteikningar af hurðum, gluggum, stigum, þökum, bitalögum, handriðum og skápum í eldhús og víðar, með öllum nauðsynlegum málum. Enn fremur skulu þeir teikna einföld hús, bæði grunnmyndir, þverskurði og útlitsteikningar.
  - j. Húsgagnabólstrarar geri frihendis teikningar af fjaðrahúsgögnum og dýnum, svo og vinnuteikningar af grindum og fjaðrasetningu.
  - k. Húsgagnasmiðir geri útlits- og vinnuteikningar af nokkrum algengum húsgögnum.
  - l. Klæðskerar og feldskerar, kjólasaumarar, kvennaklæðskerar, netjarar, seglasaumarar og skósmiðir geri myndir af hlutum þeim, er varða iðn þeirra, og sýni mál og snið á efnispörtum í hlutina.
  - m. Hattasaumarar teikni skreytingu á hatta og húfur.
  - n. Málaraar teikni frihendis stafi, skreytingar og hluti. Einkum skulu þeir æfðir í skuggateikningum.
  - o. Múraraar skulu gera útlits- og vinnuteikningar af hlöðnum múrbogum, múrbindingum, dregnum listum, tröppum, handriðum o. fl. er að iðn þeirra lýtur. Þeir skulu og kunna skil á járnteikningum í járnþenta steinsteypu og geta gert grein fyrir, hvernig járn verði lögð í steypu eftir uppdrætti, er prófnend leggur fram, enn fremur kunna skil á einföldum húsateikningum.
  - p. Steinsmiðir skulu teikna stólpa, legsteina og minnismerki svo og skreytingar á þau.
  - q. Rafvirkjar skulu fá skurðar- og grunnmyndir af 3—4 húsnum til mismunandi nota, teikna raflagnir í þau og gera verklýsingu. Skulu teikningar valdar þannig, að þær sýni algengar raflagnir í íbúðarhús, verkstæði og iðjuver. Enn fremur skulu rafvirkjar gera tengimyndir af ýmsum tækjum og búnaði, er við kemur iðn þeirra.
  - r. Rafvélavirkjar teikni vélar og tækjahluti, er varða iðn þeirra, svo og vinnuteikningar að einfaldri rafstöð eða háspennustöð.
  - s. Reiðtygja- og aktygjasmíðir, tágaraar (körfugerðarmenn), mótasmiðir og vagnasmiðir geri útlits- og vinnuteikningar af þeim hlutum, sem þeim ber að kunna að smíða.
  - t. Úrsmiðir teikni ganga og hjól í úr.
  - u. Útvarpsvirkjar teikni mismunandi viðtækjahluti ásamt tengingum þeirra.
- VII. *Sérgreinar*: Hárgreiðslukonur og hárskerar kunni lífeðlisfræði hársins og hirðingu þess. Rafvirkjar og rafvélavirkjar kunni undirstöðuatriði í rafmagnsfræði. Matsveinar, bakarar, kökugerðarmenn, kjötiðnaðarmenn og mjólkuriðnaðarmenn kunni undirstöðuatriðin í almennri efnafræði og helztu efnasamböndum fæðutegunda. Leirkerasmiðir, málaraar og prentaraar skulu kunna undirstöðuatriði almennrar lítafræði og samsetningu líta.

5. gr.

33. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Kennslustundafjöldi í iðnskólum yfir allan námstímann, skal vera sem næst því, sem hér segir: